

உ-
விவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னை

அப்பாய்பிள்ளை — அன்னப்பிள்ளை

நனைவு மலர்

1000000

1000000000

Handwritten mark resembling a stylized 'N' or a similar character.

1000000

1000000000 — 1000000000

1000000 1000000000

உ
சிவமயம்

ஆவணிமூ வாறு சாதாரண வருடம்
தேவபத பூர்வத் துதியையிலே—தேவபதம்
ஆதிதனை நாடின அன்னப் பிள்ளையவ
சோதிதுணை யென்றே சொல்லி

சுவாமிநாதர்

சுவாமிநாதர் பற்றிய செய்திகள்
பெரிய அளவில் கிடைக்கவில்லை
ஆனால் சில செய்திகள் கிடைக்கின்றன
அவைகளில் சில கீழ்க்கண்டவை

உ
சிவமயம்

அப்பனும் அம்மையும் சிவமே அரிய சகோதரரும்
சிவமே
ஒப்பில் மனைவியும் சிவமே ஓதரும் மைந்தரும் சிவமே
செப்பில் அரசரும் சிவமே தேவாதி தேவரும் சிவமே
இப்புவி யெல்லாம் சிவமே என்னை யாண்டதும்
சிவமே.

1970-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 3-ம்
திக்கதி தொள்ளாயிரம் பிறைகண்டு தோத்தரித்த
எங்கள் அன்னை இறையடி சேர்ந்தமையின்; அவரின்
மறைவு குறித்து, மாயா பாசத்தினால் கட்டுண்டு
ஏங்கும் எங்கள் குடும்பத்தோருக்கு மனச்சாந்தி
அளிக்க இறைவனை வேண்டி அன்னையின் நினைவு
மலருடன், நித்தமும் பாராயணஞ் செய்யக் கூடிய
அரும் பொருள் நிறைந்த தோத்திரப் பாக்களையும்
சேர்த்து, எமது குடும்பத்தோருக்கு மட்டுமல்லாது
மற்றையோருக்கும் பயன்பட வேண்டுமென்ற எண்
ணத்தால் இதனை அன்பர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கின்
றோம். “நாம் இந்தச் சரீரத்தைப் பெற்றது நாம்
கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்
டேயாம்.” ஆதலில் யாவரும் இத்தோத்திரப்
பாக்களை தினமும் மனம் உருகிப், பொருள் உணர்ந்து
பாடி கடவுளின் திருவருளால் மனக்கவலையற்று இம்
மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் அடைவீர்களாக.

வணக்கம்

அன்னையின் மக்கள்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே

வீற்றிருந் தாளன்னை வீதி தனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீரூஞள்-பால்தெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காமல்
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

உ.
சிவமயம்

நினைவு

புவனம் போற்றும் புகழுடை இலங்கையில்
தவமுடை பெரியோர் தரித்திடும் தலம்போல்
பலகலைப் புலவரும் பாடுதற் கரிய
நலமிகப் பெற்ற நவாலி யூரிஇல்
வேண்டுதற் கரிய வேளாண் மரபினில்
பண்டைமு றைமைப் பரம்ப ரையாகத்
தோன்றி யுதித்துத் தொன்மை பாராட்டி
நற்கடன் இயாவும் நடாத்தி முடித்து
வையகம் போற்றும் வைத்தியக் கலையுடன்
மதியூகமாயமைந்த மாந்திரீகத்தையும்
மக்களைப் பேணவே மதிப்பாய் நடாத்தி
முதலியார் என்ன முதன்மை பெற்று
முதலித் தம்பியின் மூத்த புதல்வனாய்க்
கடமை பெற்ற கந்தப்பு வுக்கும்
வனப்பில் மிக்க வள்ளி யம்மைக்கும்
உலகோர் போற்ற உவந்து தோன்றிய
அற்புதப் புதல்வியாம் அன்னப்பிள்ளை!
அம்மை!

ஐந்திரி திசையில் இயல்பா யமைந்த
திரிகோண மலையெனும் திவ்விய தலத்தில்
உத்தி யோகத்தில் உயர்நிலை பெற்று
நிலைபர முள்ள நித்திய குடியாய்
பற்பலவ ரிசையும் படைநா ட்டாண்மையும்
எல்லாவா ண்மையும் ஏற்கப் பெற்றும்
தம்புகழ் நிறுவியும் தானம் வழங்கியும்
சைவாஅ சாரமும் தெய்வ பக்தியும்

சங்கையாய் ப்பெற்ற சற்குண சீலராய்
அமைந்து வாழ்ந்த அப்பாவு பிள்ளையின்
சிறந்த புதல்வனும் சின்னத் தம்பிக்கும்
ஐயஅ

செல்லத்துடனே செந்தமி மொலியும்
வாழ்ந்திடு மரிய யாழ்ப்பாண நாட்டில்
அறுவகைச் சாத்திரம் ஆயும் வேதியர்
அருந்தவ முடையோர் அறிவுடைப் பெரியோர்
உத்தியோ கஸ்தர் உயர் பிரபுக்கள்
சாதி மாண்கள் சற்குண வான்கள்
ஆதியோ ரெல்லாம் அமரு மிடமாம்
சீரது பொருந்திய சித்தங் கேணியில்
நற்குல மரபில் நாடி வதிந்த
கதிரொளி யொத்த கதிர ம்மாளுக்கும்
ஆயிரத்தி எண்ணூற்றி எண்பத் தொன்றெனும்
விஷுவாண் டினிலே விளங்கு வைகாசியில்
ஈரேழ் தேதியாம் வியாழக் கிழமையில்
அபரச் சதுர்த்தசி கார்த்திகை முற்கூறில்
சரமெனக் கூறும் மகர லக்கினத்தில்
ரவியுடன் கேதுவும் பஞ்சம விடையில்
சசிகுரு சுக்கிரன் சனியுடன் நாலினில்
குசனவன் மூன்றினில் கணக்கனு மாறில்
தமமாம் ராகுவும் ஆயமாம் தேளில்
உற்றிடப் பெற்ற நற்சாதக நிலையில்
தரணியை ஆளப் பூமியிற் பிறந்த
அப்பாப்பிள்ளை

வளம்படு சுற்றமும் வனப்பும் பெற்று
பல்கலைப் பாடமும் பல் வேறுக
யூகமாய்க் கற்று யுகமதில் வாழ்ந்து
சிற்பக் கலையில் சித்திரம் பலவும்
அற்புத மாகஅ அறிந்து பெற்றும்
ஓவியக் கலையில் ஓதும் பலபொருள்

யாவையும் நன்கு இயல்பா யறிந்தும்
மதுரைமா நகரில் மாட்சிமை யுடனே
பற்பல வருவம் படைத்துக் கொடுத்தும்
பதிப்புடைப் பத்திரம் பாங்காய் பெற்று
மதிப்புடை கீர்த்தி மன்னிய வீரன்
இயல்பா யமைந்த இயந்திரக்கலையை
பல்வேறி டங்களில் பாங்காய்க் கற்றும்
உலகி லுள்ளோர் இயாவரும் ஏத்த
இயந்திரக் கலையில் இயங்கிய வீரன்
உலகிடை தோன்றிய உவந்த கைத்தொழில்
பற்பல வற்றையும் பாங்குடன் கற்று
எத்தொழி லாயினும் ஏற்றநல் யுகமாய்
அத்தொழில் தன்னை ஆற்றிடும் வீரன்
ஆயிரத் துடனே தொள்ள யிரம்சேர்
பதினான் காவது ஆண்டினிற் தோற்றிய
ஆங்கில ஜேர்ம யுத்த மதனில்
அலைகடல் தன்னில் ஆடியே செல்லும்
யுத்தக் கப்பலின் இயந்திர அதிபனாய்
பலப்பல தேசமும் பாங்காய்ச் சென்று
வெற்றி கரமாய்ச் சேவை செய்து
மேல்நாட்டவர்கள் மெச்சவே நின்று
பட்டயத் துடனும் பரிசுக ளுடனும்
மீண்டு வந்த யுத்த வீரனும்
ஆய அறிவுடை அப்பாப் பிள்ளையின்
அன்பு மனைவியாம் அன்னப்பிள்ளை
அம்மைஇ
பேரும் புகளும் பெருகப் பெற்று
பலகலைத் தொழிலும் பண்பாய் நடத்தி
குலத்துக் கோர் குலவிளக் காக
சோதியாய்ச் சுடராய் சுற்றம் பேணி
நல்வழிச் செல்லும் நவரத்தினத்தையும்
தோன்றிய கடரின் தோற்றம் தன்னுள்

இறையருள் துணையென இன்பம் பேணும்
 செல்வப் பெயருடை செல்லத்துரையையும்
 கதிரைக் கந்தன் காதல் நினைவின்
 கதிரெனத் தோன்றும் கதிர் காழுவையும்
 அருந்தவப் பேற்றின் அருடைப் புதல்வரா அயும்
 தன்மனச் சமத்துவம் தரணியிற் காட்ட
 கருதிய தன்மையைக் காட்டுவார் போல
 சரச மதியுடை சரச வதியையும்
 செல்வப் புதல்வயாம் செல்வ மணியையும்
 அன்புடன் பேணி ஆதரித் தருளிச்
 சீருடன் வளர்த்த சிரோன் மணியையும்
 பேதமின் றிப்புதல் வியரா கவும்
 பெற்றவஅ:

பெற்ற கணவன் பெருமை பேணும்
 நற்றவம் பெற்ற நங்கையர் குளுவில்
 இரங்கு மனமுடை ருக்மணி தேவியை
 மூத்த தனையன் முதல்வியாகவும்
 நாடும் பற்றுடை நாகபூ ரணத்தையும்
 இணங்கு குணமுடை இராசேஸ் வரியையும்
 மனமகிள் மக்களின் மனைவிய ராக்கியும்
 போற்றிடு மைத்துனி பொன்னம் மாவின்
 நந்தவப் புதல்வன் நடராசாவை
 தலைப் புதல்வியின் தலைவ னாக்கியும்
 இயைந்த குணமுடை இராச ரத்தினத்தை
 இரண்டாம் மகளின் இணைவ னாக்கியும்
 நற்றவப் பயனல் நாளும் தேடி
 நாடியே பெற்ற நாக ராசாவை
 மூன்றும் மகளின் முதல்வ னாக்கியும்
 குடும்ப வாழ்வில் கூட வைத்துஉ
 நவரத் தினத்தின் நல்வழி தன்னில்
 சோம சுந்தரம் ரத்தின சோதி
 ரத்தின குமாரன் ரத்தினராசா

தேவ ராணியும் தேறப் பெற்றே
 தேவ ராணிக் கியைந்த கணவன்
 மருத்து வக்க லைஞானம்
 இந்திரா ஆனந்த சபாபதி என்ன
 அறுவருடன்
 அன்புச் சோமனின் அருமை மனைவி
 இந்திரா தேவியும் சேரஅ.
 செல்வத் துரையின் சீர்வழி தனிலே
 செல்வ சோதி செல்வ நாதன்
 செல்வ குமாரனுடன் குககாந் தாவும்
 செல்வ ராணி செல்வகுமாரி
 நாகலட்கமி என்ன எழுவரும்
 சரசு வதிபெற்ற சாந்தமக்கள்
 செல்லை யாவுடன் தம்பிப் பிள்ளைஇ.
 இருவருக்கும் துணைவியர்
 இரத்தினேஸ் வரியுடன் இராசேஸ் வரியும்
 செல்வ மணியின் செல்லக் குழந்தைகள்
 குவேந்திரத் துடன் செல்வராசா
 மகேந்திர ராசா வுடன்
 சந்திர லேகா என நால்வரும்
 சிரோன்மணி பெற்ற சீருடைக் குழந்தைகள்
 செல்வ ராசா சுந்தர ராசா
 ரத்தின ராசா என்பவ ருடனே
 செவ்வ ராணி எனநால் வரும்
 கடைசிப் புதல்வன் கதிர்காமுவின்
 கனகராசா ஸ்ரீஸ்க் கந்தராசா
 ராசகு மாரியுடன் யோககு மாரியும்
 இம் இம் முறையே மூன்று பத்து
 பேரப் பிள்ளைகள் பெற்ற சீமாட்டிஇ.
 சோமனும் இந்திராதேவியும் நினைவிற்
 கீந்த சுரேகா ஆசைப் பூட்டியைப்
 பெற்ற பாட்டிஇ —

வீரவாகு பெண் கனகம் மாவை
 உற்றநற் தங்கையாய்ப் பெற்ற அக்கா
 இல்லறம் பேணி நல்லறம் செய்து
 பெற்ற மக்களைப் பேணி வளர்த்து
 பெருமையாய்ப் பாரினில் வாழ வைத்தவ
 சுற்றம் பேணிக் குற்றம் கழைந்து
 குறைகாணுது நிறை மனதுடனே
 தெய்வபக்தியுடன் தெய்வம் பேணி
 தான தருமம் தயையுடன் செய்து
 செல்வ மக்களால் இன்பமும் நுகர்ந்து
 ஒழுக்கத் துடனே பழக்கமும் தாங்கி
 வரையா வன்மை சிறந்து விளங்கி
 வளம்படு சுற்றம் கிளையுடன் பெற்று
 திறந்த மனத்துடன் திறம்பட வாழ்ந்த
 அம்மைஇ.

உமதரும் பிரிவின் துயரம் தன்னை
 என்னென் றிங்கு எடுத்தியம் பிடுவோம்
 நல்தவப் பயனால் நாடிய மக்களும்
 பேற்றைத் தவத்தால் பெற்ற பேரரும்
 பூந்தவப் பேரம் பூட்டி ஒருத்தியும்
 நல்ல சோதரி கனகம் மாவும்
 திறம்படு சுற்றம் சூழல் எல்லோரும்
 அல்லும் பகலும் ஆயசத் துடனே
 தேம்பித் தேம்பி தேடியே வாடி
 விம்மி விம்மி வீரிட் டழவும்
 நித்தமும் நின்னை நினைந்து வாடிடவும்
 மறக்கொணு நிலையில் மயங்கிவீழ்ந் தலறவும்
 நீரினில் குமிழிபோல் நிலை குலைந்திடவும்
 உமது பொருளால் உய்ந்த மக்கள்
 தமது நிலையில் தயங்கி வாடிடவும்
 கூற்றனே உம்மைக் கூவி அழைத்தான்
 மாற்றிலா வரிய மாணிக்க மணியே

தீதிலா வெங்கள் திவ்விய சொரூபமே
 புகளொணு வரிய பூஞ்செளில் கொத்தே
 திகழ்ந்து மன்னிய திலகமே மணியே
 எங்கு நீரும் ஏகினீர் அம்மா!
 மாயமாய் எங்கு மறைந்தீர் அம்மா!!
 மாயஇப் பிறவியை மறந்தீரோ அம்மா!!!
 உமது அரியதாய் தந்தைய ரையும்
 அன்புக் கணவர் அடிக் கமலத்தையும்
 தேடியோ நீவிர் தென்றிசை சென்றீர்
 சாதாரண வருட ஆவணி மூவாறு
 பூர்வத் துதியை வியாழக் கிழமையது
 உத்தர நாள் நாலாம் பாதமது
 சீரிய நல்ல சிங்க லக்கினத்தில்
 ரவிசேய் மாலுடன் ஞானியாம் கேதுவும்
 உதய லக்கினம் தன்னில் நிற்கவும்
 கனிந்த சந்திரன் கன்னியா மிரண்டினில்
 முன்னிய குருவும் மூன்றிலே கவியுடன்
 கரிய ராகுவும் கருதிய எட்டிலே
 ஆறேழ திபதி காரியும் நவத்திலே
 கூறிய முறையே கூடப் பெற்ற
 சாதகநிலை யுடை நற்குப வேளையில்
 பாசபந்தப் பற்றினை நீக்கி
 பிறப் பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன் றன்
 பெய்கழல்கள் சேர்ந்தீர்
 எம்மையும் காத்திட என்றும்
 நினைவினில் நீடுவாழ்வாய் தாயே

தேற்றம்

பிறந்தார் இறப்பது திண்ணமில் வையத்
 திறந்தாரை யெண்ணி வருந்தேல் — மறந்தே
 மனமே நாமென்றும் பிறவா திருக்கத்
 தினமும் சிவபதத்தைத் தேடு

தல்லார் தீரு ஆதிரத்தினம் அவர்கள் அளித்த தேற்றம்

நற்சிந்தனை

எல்லாம் அவன் செயல்

- 1 தந்தைதாய் மற்றும்ந் தமர் தாரமெல்லாருஞ்
சந்தையி ற்கூட்டமிது தப்பாது—எந்தைபால்
எப்போது மன்புவை எல்லா மவன்செயலே
இப்போ சமய மிணங்கு
- 2 எல்லா மவனேயா மெல்லா மவன்செயலே
கல்லாய் மனிதா கவலையேன்—நில்லாயோ
நீள நினையாய் நினைந்து நினைந்துருகி
வாழ நினையாய் மதி
- 3 புறத்தி லலையாதே போனவற்றை யெண்ணி
அறத்தை மறவாதே யாண்டாள்-திறத்தையே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிந்தனா தீதனாய்
அந்தி பகலறியா தான்.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே 1

தாயும் நீயே தந்தைநீயே
சங்கரனே அடியேன்
ஆயும் நின்பால் அன்புசெய்வான்
ஆதரிக்கின்றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னுள்
ஐவர்நின்று ஒன்றல்ஒட்டார்
மாயமே என்றஞ்சுகின்றேன்
வலிவல மேயவனே 2

தந்தையார் போயினார் தாயாரும் போயினார்
தாமும் போவார்
கோந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார்
பார்க்கின்றார் கொண்டு போவார்
எந்தநாள் வாழ்வதற்கேமனம் வைத்தியால்
ஏழை நெஞ்சே
அந்தனார் ஊர்தொழுது உய்யலாம் மையல்
கொண்டஞ்சல் நெஞ்சே 3

உடம்பெனும் மனைய கத்துள்
 உள்ளமே தகளி யாக
 மடம்படும் உணர்நெய் யட்டி
 உயிரெனும் திரிம யக்கி
 இடம்படு ஞானத் தீயால்
 எரிகொள இருந்து நோக்கில்
 கடம்பமர் காளை தாதை
 கழலடி காண லாமே

4

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
 நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை இல்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம்

அல்லோம்

இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை
 தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதில்
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே

5

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
 பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
 சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
 சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
 உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
 உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றும்
 புற்றரக் கச்சார்ந்த புனிதா வென்றும்
 பொழிலாரு ராவென்றே போற்றா நில்வே

6

புலன்கள் ஐந்தால் ஆட்டுண்டு போது போக்கிப்
 புறம்புறமே திரியாதே போது நெஞ்சே
 சலங்கொள்சடை முடியுடைய தலைவா என்றுந்
 தக்கன்செய் பெருவேள்வி தகர்த்தா யென்றும்

13

இலங்கையர்கோன் சிரநெரித்த இறைவா என்றும்
 எழிலாரூ ரிடங்கொண்ட எந்தாயென்றும்
 நலங்கொளடி யெந்தலைமேல் வைத்தா யென்றும்
 நாடோறும் நவின்றேத்தாய் நன்மை யாமே. 7
 ஒல்லையாறி உள்ளமொன்றிக் கள்ளமொழிந்து
 வெய்ய

சொல்லையாறித் தூய்மைசெய்து காமவினையகற்றி
 நல்லவாறே உன்றன்நாமம் நாவில்நவின் றேத்த
 வல்லவாறே வந்துநல்காய் வலிவலம் மேயவனே

8

நீறு தாங்கிய திருநுத லானே
 நெற்றிக் கண்ணனை நிரைவனை மடந்தை
 கூறு தாங்கிய கொள்கையி னானைக்
 குற்றம் இல்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல்
 ஆறு தாங்கிய அழகனை அமரார்க்கு
 அரிய சோதியை வரிவரால் உகளும்
 சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருள்
 சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றடை மனனே 9

பரித்த சுற்றமும் மற்றவள் துணையும்
 பலரும் கண்ட தெழுஉயிர் உடலைப்
 பிரிந்து போம்இது நிச்சயம் அறிந்தாற்
 பேதை வாழ்வெனும் பிணக்கினைத் தவிர்த்து
 கருத்தடங் கண்ணி பங்கனை உயிரைக்
 கால காலனைக் கடவுளை விரும்பிச்
 செருத்தி பொன்மலர் திருத்தினை நகருட்
 சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றடை மனனே 10

வாழ்வாவதுமாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம்
 பாழ்போவதுபிறவிக்கடல் பசினோய்செய்த

பறிதான்

தாழாதறஞ் செய்மின்றடங் கண்ணன் மலரோனும்
 கீழ்மேலுற நின்றான் திருக்கே தாரமெனீரே. 11

நத்தார்படை ஞானன்பக வேறின்றனை கனிழ்வாய்
மத்தம்மத யானைஉரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின்

கரைமேல்

செத்தார்எலும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத்

தானே. 12

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட

நன்னகரில்

பாவம்வினை அறுப்பார்பயில் பாலாவியின்

கரைமேல்

தேவன்எனை ஆள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே

13

பனித்திளம் திங்கள் பைந்தலை நாகம்

படர்சடை முடியிடை வைத்தார்

கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாகம்

ஆகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்

தவித்தபேர் உருவ விழித்தழல் நாகம்

தாங்கிய மேரு வெஞ்சிலையாக்

குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த

- கோணமாமலை யமர்ந்தாரே.

14

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி

யோதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது

வேதநான் கினுமெய்ப் பொரு ளாவது

நாத னுமநமச் சிவாயவே.

15

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்

பொற்றுணைத்திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்

கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்

நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

16

15

மற்றும் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
 பாதமே மனம் பாவித்தேன்
 பெற்றலும் பிறந்தேனிளிப்பிற வாத
 தன்மை வந்தெய்தினேன்
 கற்றவர் தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 நற்றவாவுனை நான் மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சி வாயவே

17

சிவாயநம வென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
 அபாயம் ஒருநாளு மில்லை — உபாயம்
 இதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்
 விதியே மதியாய் விடும்.

18

அருத்தமும் மனையாளொடு மக்களும்
 பொருத்தமில்லைப் பொல்லாதது போகட்டும்
 கருத்தன் கண்ணுத லண்ணல் காட்டுப்பள்ளித்
 திருத்தன் சேவடியைச் சென்று சேர்மினே.

19

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருவாசகம்

நூற்சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே — எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதலூர் எம்கோன்
திருவாசகம்என்னும் தேன்.

வான் கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை
கலந்தென்
ஊன் கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாம லினிப்பதுவே

சிவபுராணம்

(திருப்பெருந் துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச் சிவாய வாஅழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்
வாழ்க

கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
 தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
 சிவன் அவன்என் சிந்தையுள்நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணம்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழில்ஆர் கழல் இறைஞ்சி
 விண் நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளி
யாய்

எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரம் ஆகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்ச் கணங்களாய்
 வல் அசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்அடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐய்யா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா

பொய்யா யின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மினிர்கின்ற மெச்ச்கடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நினைதொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனம்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந் தாற்போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்
தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்குமூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் கா அட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெட
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேர் ஆறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே

ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன் இருளே தோன்றப் பெரு
 மையனே

ஆதியனே அந்தம் நடுஆகி அல்லானே
 ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார்
 தம்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்
 உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்றுவிசார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்இருளில் நடட்டம் பயின்றோடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லு
 வார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்
 துன்விரை யார் கழற்கென்
 கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர்
 ததும்பி வெதும்பி யுள்ளம்
 பொய்தான் றவீர்ந்துன்னைப்
 போற்றி சயசய போற்றியென்னுங்
 கைதா னெகிழ விடேனுடையா
 யென்னைக் கண்டு கொள்ளே .

1

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்
 கன்பிலை யென் புருகிப்
 பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை
 பணிகிலை பாதமலர்
 சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை
 துணையிலி பிண நெஞ்சே
 தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
 செய்வதொன் றறியேனே .

2

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
 சங்கரா போற்றி வான
 விருத்தனே போற்றி யெங்கள்
 விடலையே போற்றி யொப்பி
 லொருத்தனே போற்றி யும்பர்
 தம்பிரான்போற்றி தில்லை
 நிருத்தனே போற்றி யெங்க
 ணின்மலா போற்றி போற்றி

3

போற்றியோ நமச்சி வாய
 புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோ நமச்சிவாய
 புகலிடம்பிறிதொன்றில்லை

21

போற்றியோ நமச்சிவாய
 புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 சய சய போற்றி போற்றி.

4

கடவுளே போற்றி யென்னைக்
 கண்டு கொண்டருளு போற்றி
 விடவுளே யுருக்கி யென்னை
 யாண்டிட வேண்டும் போற்றி
 விடலிது களைந்திட் டொல்லை
 யும்பர்தந் தருளு போற்றி
 சடையுளே கங்கைவைத்த
 சங்கரா போற்றி போற்றி

5

கடையவனேனைக் கருணையினூற்
 கலந்தாண்டு கொண்ட
 விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 விறல் வேங்கையின்றோ
 லுடையவனே மன்னுமுத்தர
 கோசமங்கைக்கரசே
 சடையவனே தளர்ந்தே னெம்பிரா
 னென்னை த்தாங்கிக் கொள்ளே.

6

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த வெம்பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாரொடு நோகேனார்க் கெடுத்துரைக்கே
 னாண்ட நீயருளிலையானால்
 வார்கடலுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகவென்றருள் புரியாயே.

7

சோதியே சுடரேசு மொளிவிளக்கே
 சுரிகுழற்பணை முலை மடந்தை
 பாதியே பரணே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்ப்
 பங்கயத்தயனு மாலறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையி
 னிறை மலர்க்குருந்த மேவியசீ
 ராதியேயடி யேனாதரித் தழைத்தா
 லதெந்து வேயென் றருளாயே. 8

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேணைப்
 பத்திநெறியறிவித்துப் பழவினைகள்பாறும் வண்ணஞ்
 சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
 வத்தனெனக் கருளிய வாறார் பெறுவாரச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுசூழ் கடந்த தோருணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண் மணிக்குன்றே
 சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே
 யளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பல மாடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனென் விளம்புமா விளம்பே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்

செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன் றன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளங்
 குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

புவன நாயகனே யகவுயிர்க் கமுதே
 பூரண வாரணம் பொழியும்
 பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
 பசுபதி பன்னகா பரண
 வவனி ஞாயிறுபோன் றருள்புரிந் தடியேன்
 அகத்திலு முகத்தலை மூதூர்த்
 தவள மாமணிப் பூங்கோயிலு மமர்ந்தாய்
 தனியனேன் றனிமை நீங்குதற்கே.

தீருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின் செய்மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல்லாம்விளங்க
 வன்னடை மடவாளுமைகோ னடியோ
 முக்கருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த
 பித்தற்கு பல்லாண்டுகூறுதுமே.

மிண்டுமனத்தவர் போயின்கண் மெய்யடி
 யார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட்
 செய்மின் குழாம்புகுந்
 தண்டங் கடந்தபொருள் ளவில்லாதோ
 ரானந்தவெள்ளப்பொருள்
 பண்டுமின்று மென்றுமுள்ள பொரு
 ளென்றே பல்லாண்டுகூறுதுமே.

திருப்பராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளு
மாகிப்

பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி
போற்றி.

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பரவி யோமமாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துள்நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி
போற்றி

திருமந்திரம்

ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே

தாயுமான சுவாமி பாடல்

தந்தை தாய்தமர் தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்டமிதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனையுடனே

வந்ததோர் வாழ்வுமோர் இந்திரஜா லக்கோலம்
 வஞ்சனை பொருமை லோபம்
 வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
 வஞ்சனையி லாதகனவே
 எந்தநா னஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
 யிரவுபக லில்லாவிடத்
 தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே
 யானென்ப தறவு மூழ்கிச்
 சிந்தைதான் தெளியாது சுழலும்வகை யென்
 கோலோ
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

பட்டினத்தடிகள் பாடல்

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றூர் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
 பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
 சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
 யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சியேகம்பனே.

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகி யறிவழிந்து
 மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று
 வேண்டுவன்யான்
 செய்யுந் திருவொற்றி யூருடையாய் திருநீறுமிட்டுக்
 கையுந் தொழப்பண்ணி ஐந்தெழுத் தோதவுங்
 கற்பியுமே.

தெய்வச் சிதம்பர தேவாவுன் சித்தந் திரும்பி
 விட்டால்
 பொய்வைத்த சொப்பன மாமன்னர் வாழ்வும்
 புவியுமெங்கே

மெய்வைத்த செல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம்
 மேடை யெங்கே
 கைவைத்த நாடகசாலை யெங்கேயிது கண்மயக்கே.

இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடல்

உன்னை மறந்திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தால்
 உயிர்விடுவன் கணந்தரியேன் உன்ஆணை இதுநீ
 என்னை மறந்திடுவாயோ மறந்திடுவாய் எனில்யான்
 என்ன செய்வேன் எங்குறுவேன் எவர்க்குரைப்
 பேன் எந்தாய்
 அன்னையினும் தயவுடையாய் நீமறந்தாய் எனினும்
 அகிலமெல்லாம் அளித்திடும் நின்அருள்
 மறவாதென்றே
 இன்னும் மிகக் களித்திங்கே இருக்கிறேன் மறவேல்
 இதுதருணம் அருட்சோதி எனக்குவிரைந்
 தருளே.

கண்ணன் துதி

அருமறை முதல்வனை ஆழி மாயனைக்
 கருமுகில் வண்ணனைக் கமலக் கண்ணனைக்
 திருமகள் தலைவனைத் தேவ தேவனை
 இருபத முளரிகள் இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

உ
சிவமயம்

கதிரை முருகன் துதி

ஆடியதோர் பம்பரமதோடி வீழ்வது போலென்
ஆக்கை கெட்டழியு முன்னுன்,
அழியாத திருவடியென் விழியினாற்காண்
பதற்கருள் தருக வேண்டுமையா;
கூடுவிட்டாவிபின் ஓடிய தொடுங்கையில்
குறிப்புடன் காண்பதரிதே,
கூறுவா யிவ்வுலகில் சாருவாய் மீனெனக்
குலைகள் தடுமாறு தையே;
மாடு தனம் வீடெனத் தேடுவதிலென்ன
மனைமக்கள் தாய் தந்தையுடனே,
மகராசனாகவிச் செகமாண்டிருந்தென்ன
வடிவேலா உனதடி தினம்;
தேடிமெஞ் ஞானமதை நாடும்வகை அருளுவாய்
திருவாலினின்றுயின்ற;
செங்கண்மால் மருகனே துங்கவேல்
முருகனே தென்கதிரை வடிவேலனே.

அன்று முருகாவென் றழைத்தவோர் பெண்முன்
வந்தருள்புரிந் தாளவிலையோ
அருணைகிரி நாவினிலிருந்து விளையாடி
யவனாற் கவிதை பெறவில்லையோ
மன்றிலாடிய சங்கரற்குப் பிரணவ மந்திர
மகிமையை உரைக்க விலையோ
வானவர்கள் கோமன்றனக்கு நவமணி
கொண்ட மகுடம் தரிக்கவிலையோ
என்றுமுனை நம்பிய வகத்தியருக்கு நன்முத்தி
ஈந்து ரகழிக்கவில்லையோ

கொமாஸல் ஹவுஸ் லிமிட்டெட். கொழும்பு 2.